

Формування в учнів складників ключових та предметних компетентностей

"Учитель покликаний використовувати всі можливості, що б саме в роки дитинства донести до свідомості й серця найтонші відтінки барв, пахощі слова, щоб рідне слово стало духовним багатством дитини."

В.О.Сухомлинський

Фундаментом подальшого успішного навчання школяра в основній школі є набуття загальнонавчальних та цільових компетентностей діяльності.

Важливим чинником успішного формування предметних і ключових компетентностей молодших школярів є добір учителем найбільш ефективних засобів, методів, прийомів навчання і форм організації навчальної діяльності.

Головне завдання вчителя – створити умови, що забезпечать дитині успіх у навчанні, відчуття радості від того, що «я знаю», «я вмію».

Учителеві потрібно організувати навчальну діяльність таким чином, щоб кожен відчув силу успіху, що надихає. Адже саме невдачі у навчанні призводять до того, що учень починає втрачати віру в себе, в свої можливості. Педагог повинен вчасно підтримувати учня, похвалити навіть за незначимий крок до пізнання.

Мета вивчення української мови:
формування в учнів комунікативної
компетентності шляхом засвоєння
доступного і необхідного обсягу знань з
мови навчання, опанування всіх видів
мовленнєвої діяльності та набуття певного
соціального досвіду

*Державний стандарт
початкової загальної освіти*

КОМУНІКАТИВНА КОМПЕТЕНТНІСТЬ

- здатність успішно користуватися мовою в процесі спілкування, пізнання навколишнього світу
- здатність вирішувати життєво важливі завдання.

СОЦІОКУЛЬТУРНА КОМПЕТЕНТНІСТЬ

- загальнокультурний розвиток учнів,
- адаптація їх до життя в певному соціальному середовищі
- громадянське, патріотичне, морально-етичне, естетичне виховання.

КОМПЕТЕНТНІСТЬ УМІННЯ ВЧИТИСЯ

- навички організації навчальної діяльності
- формування почуття відповідальності за виконуване завдання
- готовність самостійно працювати навчальним матеріалом
- наявність власної думки з приводу обговорюваних питань, обґрунтування її.

Досягнення поставлених цілей передбачає виконання таких завдань:

вироблення в учнів мотивації навчання української мови;

гармонійний розвиток усіх видів мовленнєвої діяльності (слухання, говоріння, читання і письма);

опанування найважливіших функціональних складових мовної системи;

СКЛАДОВІ ЗАГАЛЬНОПРЕДМЕТНОЇ КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ:

здатність розуміти зміст і головну думку усних і письмових висловлювань;

здатність вести діалог з дотриманням правил мовленнєвого етикету;

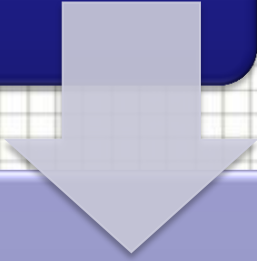
уміння будувати повноцінні в комунікативному відношенні усні і письмові зв'язні висловлювання, які відображають знання учнів про предмет розмови, їх думки, почуття, наміри;

уміння налагоджувати взаємодію з оточуючими, будуючи відповідним чином свої висловлювання.

ФОРМУВАННЯМ АУДІАТИВНИХ УМІНЬ

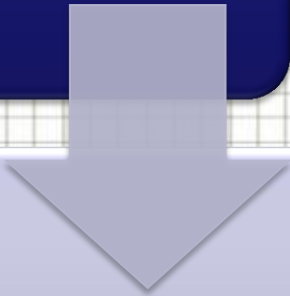
усвідомлення значень окремих елементів тексту (слів, словосполучень, речень);

розуміння тексту (його теми, фактичного змісту, основної думки, окремих особливостей побудови, стилю).

ДВА ЕТАПИ РОБОТИ НАД *ДІАЛОГОМ*

відтворення, розігрування діалогу із прослуханого чи прочитаного тексту;

складання діалогу за ситуативним малюнком, опорою на допоміжний матеріал, а також самостійно, дотримуючись правил етикету, культури спілкування.

ФОРМУВАННЯ УСНОГО *МОНОЛОГІЧНОГО* *МОВЛЕННЯ* ЗДІЙСНЮЄТЬСЯ ШЛЯХОМ

переказування прочитаних чи
прослуханих текстів;

побудови власних висловлювань
на основі побаченого,
пережитого

РОЗВИТОК ПИСЕМНОГО МОВЛЕННЯ

написання докладних і вибіркових переказів прочитаних чи сприйнятих на слух текстів;

побудову власних письмових висловлювань (розповідей, описів, міркувань) на близькі і зрозумілі теми;

створення висловлювань з безпосередньою комунікативною метою

ПРОПЕДЕВТИЧНА РОБОТА НАД ФОРМУВАННЯМ В УЧНІВ ЗНАНЬ ПРО ОДИНИЦІ МОВНИХ РІВНІВ

ТЕКСТОЛОГІЧНИЙ

- будова тексту, типи і стилі текстів;

- словосполучення, речення, види речень за метою висловлювання й інтонацією, звертання, головні і другорядні члени речення, однорідні члени речення;

МОРФОЛОГІЧНИЙ

- частини мови, їх граматичні форми;

ПРОПЕДЕВТИЧНА РОБОТА НАД ФОРМУВАННЯМ В УЧНІВ ЗНАНЬ ПРО ОДИНИЦІ МОВНИХ РІВНІВ

ЛЕКСИЧНИЙ

- значення слова, лексичні групи слів (багатозначні слова, пряме і переносне значення слів, синоніми, антоніми, омоніми), лексична сполучуваність слів;

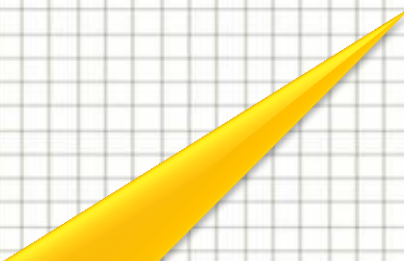
ФОНОЛОГІЧНИЙ

- звуки мовлення, склад, наголос, інтонація.

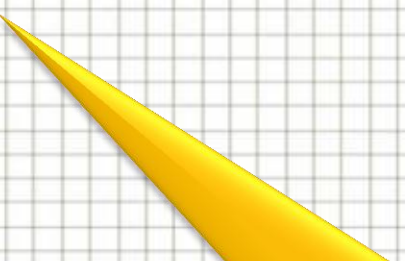

НАПРЯМИ ВИВЧЕННЯ МОВНОЇ ТЕОРІЇ

**формування знань
про мову;**

**розвиток умінь
правильно й доречно
використовувати
мовні засоби**

збагачення учня необхідним багажем знань, розвиток вміння запам'ятовувати і відтворювати певну інформацію;

формування розуміння отриманої інформації, здатність її обробляти, переформулювати своїми словами;

застосовування набутих знань на практиці, робити узагальнення;

розвиток основних мисленнєвих операцій;

аналіз: осмислення змісту навчального матеріалу, здатність аналізувати його за даними параметрами;

синтез: створення нових схем, доведення, поєднання елементів для отримання цілого, побудова висновків;

оцінювання: формування оцінних суджень щодо цінності ідей, тверджень, художніх творів тощо.

Навчальний результат – це загальне твердження, яке визначає, що учень зможе виконувати наприкінці навчання, тобто якими компетентностями він оволодіє.

Навчальна ціль – це більш детальне твердження, яке визначає, що учень може виконувати після проходження певного етапу навчання (опанує конкретну компетенцію).

Для кожного педагога, батька та держави в цілому, повинен бути тільки один пріоритет – дитина, наша надія, сподівання, майбутнє, паросток нового життя.

